

Renasterea

BĂNĂȚEANĂ

DIRECTOR ONORIFIC PROF. DR. JOSIF CONSTANTIN DRĂGAN

NR. 732 ♦ LUNI 27 IULIE 1992 ♦ 16 PAGINI ♦ 15 LEI

HARAMUL MĂNĂSTIRII "IZVORUL MIRON" ROMÂNEȘTI

CUPRINDERE SPRE FOLOSITOARE CUNOAȘTERE

Văzut în contextul mănăstirilor din Banat, lăcașul de cult de la Românești își relevă mai pregnant înălțătoarele semnificații spirituale și istorice. În prefața importantei cărți "Mănăstiri din Banat", de Ion B. Mureșianu, editată de Mitropolia Banatului, în 1976, Înalt Prea Sfințitul dr. Nicolae Corneanu, Mitropolitul Banatului, arată că: "Adăpostind între zidurile lor vreri de mai bine, întreținând focul sacru al dragostei de neam,

acesta, s-a prăznuit împlinirea a opt decenii de la punerea pietrei de temelie a sfântului lăcaș.

Trebuie să ne gândim, însă, cu adincă prețuire față de acel act sacru, că acesta, în vremurile de cumplită oprimare a unei părți a poporului român, cel subjugat de dualismul austro-ungar, marca marea biruință a unei nestrămutate voințe a înaintașilor nostri de a-și păstra și întări credința strămoșească. Dar, prinosurile materiale nu au fost pe măsura bogăției credinței, așa că sămînța întemeierii lăcașului a rodit cu greu, trebuind să treacă ani mulți pînă cînd să se poată întrupa minunata biserică mănăstirească. Edificiul, din

piatră și cărămidă, a fost desăvîrșită abia în anul 1929, în urma neistovitei osîrdii a inimosului preot Teodor Băianțu, pilduitor slujitor al bisericii din Românești. Apoi, după doi ani, în 1931, a avut loc antesfințirea lăcașului, de către Prea Sfințitul Iosif Traian Bădescu, episcopul Caransebeșului. Atunci i s-a dat hramul "Sfîntul Prooroc Ilie", prăznuit la 20 iulie.

Și iarăși, datorită vitregiilor vremurilor, doar după o lungă perioadă, între anii 1980 și 1985, s-a putut face împodobirea cu pictură a bisericii, atît în interior, cît și în exterior, operă de toată lauda a pictorului timișorean Ion Sulea-Gorj, pentru împlinirea căreia își dăduse osteneala sprijinătoare ieromonahul Ieronim Stoican. În continuare, pînă în anul 1991, prin grija protosinghelului Olivian Bindiu, stareț al mănăstirii, au fost făurite soclul din travertin și treptele din marmură ale bisericii. Aceste ultime lucrări, zămislite întru înfrumusețarea și împlinirea sfintei înfățișări a

nuirii din 20 iulie. Și, într-adevăr, după cum ne atrăgea atenția dl. prof. Mihai Pop, puteam să reținem aspecte socio-etnografice semnificative privind "masa de octanți" de acolo, ei fiind adunați benevol, nu potrivit unei "dirijări", precum era strașnica rînduială, impusă "de sus", în acea perioadă. Era evidentă o firească împletire a elementelor sacrale cu cele profane. Pe de o parte se manifesta emoționanta evlavie a multora dintre participanți, pe de altă parte erau prezente serviciile laice, exprimate prin rînduielele tîrgului, ale talciocului. Cu toții eram ulburați de panoramică priveliște constituită din marea mulțime de oameni sosită acolo "per pedes" - din satele apropiate - dar venită și cu căruțe și, îndeosebi, cu autoturisme, din alte localități ale județului și ale zonelor limitrofe. Erau și participanți îmbrăcați în costum popular. Multe produse de țîrg - unele cu autentic caracter etnografic, precum ceramica de Jupînești, împletituri de nuiele, clopoței pentru călușari, tălăngi, clopote pentru vite, unelte etc. - dar și derogări etnografice poluante, cît începe, cum ar fi, mai cu seamă, unele piese de ceramică "decorativă" din Transilvania.

De data aceasta, mergînd la Mănăstirea "Izvorul Miron", cu misiunea de a scrie despre cele văzute acolo, mai întîi m-am gîndit să fac o comparație cu priveliștea rămasă în memorie din împrejurarea evocată mai sus. În mare, cadrul de manifestare a rămas același. Mai scăzută tenta etnografică și mai adîncită trăirea religioasă. Priveliștea tîrgului "s-a îmbogățit" cu noi realități ale economiei de piață: cu tonete și produse de import; autoturismele sînt mai numeroase, căruțele - doar cîteva, sosite acolo parcă spre a fi "etalate trăgătorii" lor superbi - o asemenea pereche de cai fiind privită cu admirație nu numai în virtutea maiestuoasei lor înfățișări, ci și a prețului (pe care îl poartă...) de peste un milion de lei. Deținătorii "ursitei" - soții tuciuarii - au prosperat; acum au trei papagali dresați întru alegerea biletelor pe care sînt scrise întîmplările vieții...

În costum popular - numai o singură persoană: un bărbat. L-am abordat, îmboldit cu iuteală de atracția ce o am pentru valorile noastre etnografice. Durere! Întrînd în vorbă, din primul moment am fost șocat de faptul că el are mîntea rătăcită. Figura lui și spusele sale - în altă dezordine a logicii - semănau cu ale lui Ion din "Năpasta" lui Caragiale. "Doamne, mi-am spus, ce

într-adevăr, nu știu-cum să-l abordezi pe cel profund dominat de măreția religioasă a momentului. Iar persoanele frămîntate de lumeștile probleme ale tîrgului nu aveau timp și nici dispoziția adecvată pentru "a sta de vorbă cu presa". Oricum, o asemenea împrejurare negălăgioasă mi s-a părut reconfortantă. Acel interesant mediu uman era prin excelență apolitic. Așadar, din fericire, nici o vorbă despre președinte și republică sau despre rege și monarhie. Locul paradisiac, cu izvoare calde, tîmăduitoare, peste care pogorîseră razele Sfîntului Duh, înbia la seninătate, la înțelepciune, umilă raportare cu eternitatea, înțelegînd că, în orizonturile acesteia este marea sită a cererii deșertăciunii deșertăciunilor. Ceremonia Sfintei Liturghii ne putea da sentimentul deplinei egalități, fără osebite de profesiuni, funcții, avere, începînd de la oamenii de rînd, de la cei săraci sau fără servicii pînă la patroni, la reprezentanții forurilor publice locale și județene, în frunte cu dl. prefect Dorel Borza, prezent la această sărbătoare.

SLUJITORUL SFÎNTULUI LĂCAȘ

Fără îndoială că doar în temelii unora firești rațiuni clericale, dl. Olivian Bindiu, în anul 1985, a fost transferat de la Mănăstirea "Sfîntul Ilie de Izvor" Vasiova, județul Caraș-Severin (căreia îi era superior și duhovnic) la Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești. Activitatea lui anterioară, îndeosebi cea de la așezămîntul monahal din Vasiova, dovedise cu prisosință valoarea însușirilor sale duhovnicești și organizatorice. Prin urmare, conducerea Mitropoliei Banatului a considerat că de la așezămîntul monahal lui la Mănăstirea "Izvorul Miron", pentru a desăvîrși lucrările acestui așezămînt și pentru a-i conferi prestigiu prin personalitatea starețului. Hotărîrea înaltului forum religios bănățean s-a adevărit a fi întemeiată, căci numitul slujitor al sfîntului lăcaș de la Românești și-a îndeplinit cu har misiunea

cultivînd pasiunea pentru slava românească, organizînd școli de pictură din care au ieșit zugravi iscusiți, ele (mănăstirile - n.n.) nu puteau fi pe placul stăpînitorilor vremelnici (...), ortodocșii români din Banat, asemenea fraților lor de pretutîndeni, au văzut în mănăstiri unul din semnele dăinuirii-neamului și legii lor. De aceea, cînd împrejurările le-au îngăduit, pe cele distruse și parăsite le-au reactivat, altele noi au înălțat, așa lucît, astăzi, găsîm o salbă de așezări monastice dornice să conțină tradițiile din vechime".

Afît în lucrarea citată, cît și într-un recent supliment al săptămînalului "Redeșteptarea" din Lugoj (consacrat actualiei prăznuirii a hramului), alcătuit de protos. Olivian Bindiu și Ioan Gh.Oltean, găsîm date documentare sintetizate privind istoricul Mănăstirii "Izvorul Miron" - Românești. Întrucît acestea nu-s cunoscute de publicul larg, voi face o succintă prezentare a lor. "Izvorul Miron" - denumirea mănăstirii, cuprinde imortalizarea numelui ilustrului ctitor al mănăstirii, acesta fiind Miron Cristea, primul Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, după ce, în patria noastră, s-a împlinit idealul de veacuri, prin fundamentalul act istoric realizat la 1 Decembrie 1918. Miron Cristea, prin anul 1910, pe cînd era episcop al Caransebeșului, făcînd o vizită canonică în parohiile din zona Făgetului, a ajuns și în această vatră în care, după cum arată Ion B. Mureșianu, "tradiția pomenește (...) că era o sihăstrie în îndepărtate vremi, cînd conducătorul districtelor românești de pe valea superioară a Begheului îndeplinea rosturi mari în istoria ținutului. Documentele uo o amintesc, dar pcerinajele ce s-au făcut dintotdeauna la acest loc cunoscut cu numele "Balta caldă" (...) confirmă nedezmințita memorie a tradiției". Vrednicul episcop, impresionat de frumusețea fermecătoare a locului și de "spusele tradiției", a fost cuprins de dumnezeiescul îmbold de a ctitori aici un sfînt lăcaș. Făclia vrierii sale a aprîns lumina sufletească a binelor creștine, surorile Maria și Susana Glava din Românești, care, din trudnica lor agoniseală a bunurilor lumești, au făcut dania trebuincioasă pentru întemeierea mănăstirii. Prin urmare, așa după cum se menționează în suplimentul amintit: "S-a pus piatra fundamentală a Bisericii Mănăstirii "Izvorul Miron", cu hramul "Sfîntul Prooroc Ilie Tezvitaneul", în anul 1912, de către Prea Sfințitul Episcop al Caransebeșului, dr. Elie Miron Cristea, întru mărirea lui Dumnezeu celui atotputernic, pentru fericirea și mîntuirea celor cu frica lui Dumnezeu, (care), cu credință și cu dragoste, vor intra și se vor închina întrînsa". Așadar, în anul

bisericii, adaugă prinos de recunoștință Mitropolitului Banatului, Î.P.S. dr. Nicolae Corneanu, care, în îndelungata supremă păstorire a zonei sud-vestice a țării, și-a legat numele și de îngrijirea valoroaselor monumente de arhitectură religioasă.

Anul trecut, la 20 iulie, cu prilejul împlinirii a 60 de ani de la antesfințirea bisericii, a avut loc firmosirea acesteia de către P.S.Episcop Emilian Bîrdaș de la Arad, evenimentul religios fiind săvîrșit din încredințarea Î.P.S.dr.Nicolae Corneanu, Mitropolitul Banatului, și susținut, prin convenita organizare, de protosinghelul Olivian Bindiu și de Doru Milostean, protopopul Făgetului.

Primele chilii mănăstirești datează din anul 1929, apoi, de-a lungul timpului, în preajma bisericii, au fost construite altele, spre a servi vieții monahale. În prezent, acolo viețuiesc protosinghelul Olivian Bindiu și două măicuțe, călugărițele Maria Antonie Istrati și Monahia Sebastiana Chermălașu, prima îngrijindu-se de curățenie, strănă, musafiri, a doua de bucătărie, grădină, păsările de curte.

MARTOR OCULAR LA SĂRBĂTOAREA HRAMULUI

Cu cîșiva ani în urmă, s-a întîmplat să fac prima mea descindere la Mănăstirea "Izvorul Miron", tot cu prilejul ținerii hramului acesteia. Să fi trecut de atunci vreo șapte ani - nu-mi amintesc exact data și acum nu-mi e la-ndemînă să mă "documentez" asupra acesteia. Plecasem acolo cu un autocar, în cadrul unei excursii documentare în zona Făget, organizată de Universitatea din Timișoara, în urma unei sesiuni de comunicări

științifice a studenților folcloriști. Eram împreună cu dl. prof. univ. dr. docent Mihai Pop, mentorul contemporan al mișcării folcloristice din România și cu mult regretatul lector univ. dr. Vasile T. Crețu, titular al Catedrei de folclor de la Universitatea noastră. Ne însoțea folcloristul făgețan, poetul Ion Căliman, amfitrionul nostru. Atunci am vizitat mănăstirea, pentru a ne forma o imagine etnografică asupra prăz-

ironie cumplită, referitoare la soarta portului nostru popular! De acum înainte îl vom mai vedea doar în muzee, alături și în spectacolele formațiilor artistice folclorice..."

Dar, cu totul impresionantă se arată înclinarea religioasă. Din preziua prăznuirii, la mănăstire s-au adunat numeroase persoane, toată noaptea proeții din zonă au fost solicitați să efectueze slujbe "individuale", împărțanii. S-a continuat și în ziua sărbătorii - și nici nu știu dacă, pînă la terminarea prăznuirii, toți cei interesați au apucat să beneficieze de liniștirea sufletească dată de harul preoțesc. În 20 iulie, s-au săvîrșit aceste slujbe pe fondul sfînt al ceremoniei religioase de Sfîntă Liturghie arhieriească, ținută cu proeți cu învrednicirea prezenței Mitropolitului Banatului, Î.P.S. dr. Nicolae Corneanu.

Umblînd prin marea mulțime (probabil peste 5000 de persoane) adunată la mănăstire, mi-am dat seama că peste această lume trona rînduiala anonimului, a unei discreții care lăsa porțița comunicării numai între cunoscuți. Îndrăznețul fotograf al redacției noastre, dl. E. Robicsek, a întîmpinat destule "fereli" din fața obiectivului aparatului său. Una, categorică, a fost aceea a "vînzătorului de soartă", care, cu un avînt potrivit pentru o mai bună cauză, și-a luat lădița cu bilețele și cu cei trei papagali, dosîndu-se iute după copacul sub a cărui coroană se aciuisse. De aceea, nu am notat numele celor cu care am stat de vorbă (scurt de tot!) și, bineînțeles, că nici eu nu "mi-am declinat" identitatea gazetărească. Ar fi fost,

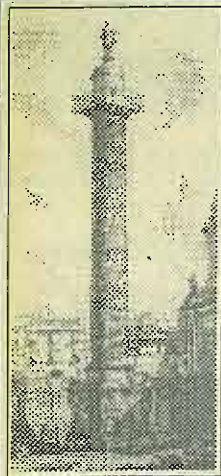
încredințată. Noul stareț s-a îngrijit de repararea bisericii mănăstirii, afît în interior, cît și în exterior, precum și a clădirilor anexe și a stăreției (din temelii). Totodată, a amenajat un nou paraclis cu hramul "Nașterea Sfîntului Ioan Botezătorul", pentru oficierea serviciilor divine pe timp de iarnă, și a construit un foisor în curtea mănăstirii, pentru oficierea slujbelor religioase prilejuite de hramul acesteia, ținut la 20 iulie. Realizările sale au fost apreciate și, prin urmare, în anul 1987, cu ocazia aniversării a 75 de ani de la punerea pietrei de temelie și a serbării hramului sfîntului lăcaș, înalt Prea Sfințitul Părinte Mitropolit Nicolae al Banatului i-a acordat distincția de protosinghel.

De asemenea, prestigiul spiritual al mănăstirii a căpătat luminoase dimensiuni prin activitatea de cercetare publicistică și editorială a superiorului ei. Aceasta este concretizată în publicarea a nouăzeci de predici, articole, recenzii și a șapte cărți, la aceasta adăugîndu-se fondarea și editarea periodicului religios "Viața Monahală". Lăcașul de cult pe care îl servește dl. Olivian Bindiu a devenit, prin Editura Mănăstirii "Izvorul Miron" Românești, un veritabil centru de cultură, care continuă valoroasa tradiție a așezămintelor monahale românești. Toate cărțile domnului Olivian Bindiu au sfîrșit un larg interes din partea publicului și, cu toate că au fost editate doar în ultimii doi ani, ele sînt deja "cpuizate". Personal, regret că n-am avut la îndemînă măcar una dintre aceste lucrări, anume Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești, ediția I, 1990, ediția a II-a, revizuită și completată în anul acesta. Desigur, dacă aș fi parcurs acest studiu, viziunea mea asupra Mănăstirii "Izvorul Miron" Românești ar fi fost mai completă și, în consecință, datele prezentate în această pagină ar fi căpătat și alte dimensiuni. Însă, poate că întîmplarea aceasta este înspre binele "veridicității publicistice", în sensul că subsemnatul nu a văzut realitățile trecute și prezente ale acestei mănăstiri prin filtrarea surselor informative date de însuși starețul respectivului lăcaș.

Pagină realizată de AUREL TURCUȘ

Foto: E. ROBICSEK

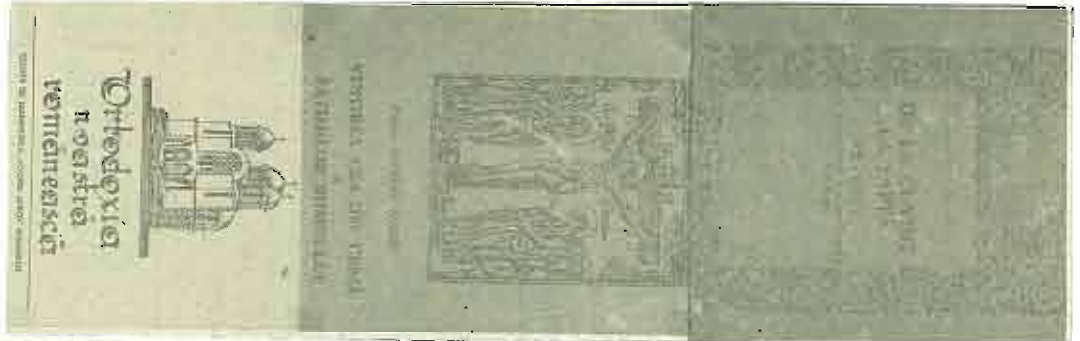
Redeșteptarea

16 - 22 octombrie 1992

ANUL III NR.75, 10 PAGINI, 15 LEI

SĂPTĂMÎNAL INDEPENDENT DE OPINIE ȘI INFORMAȚIE, SUB EGIDA FUNDAȚIEI EUROPENE DRĂGAN - LUGOJ

MĂNĂSTIREA ROMĂNEȘTI - IZVOR DE SPIRITUALITATE ȘI CULTURĂ

Biserica Ortodoxă Română în decursul celor două milenii de dăinuire în spațiul carpato-danubiano-pontic a desfășurat o activitate bogată cu semnificații multiple, atât pe plan spiritual cât și pe plan cultural.

Însă în perioada celor 45 de ani de educație a teo- și a poporului român - cultura românească și îndeosebi învățământul din școlile românești au degenerat și au negat tradiția culturii interbelice, datorită faptului că s-au dispensat s-au depărtat de spiritualitatea autohtonă a neamului românesc.

În acest sens PETRE TUȚEA, unul dintre cei mai mari filozofi români ai secolului nostru fiind întrebat despre raportul dintre cult și cultură a răspuns: "nu există cultură care să nu izvorască dintr-o spiritualitate profundă sau dacă există, aceea nu e cultură."

Deși Ortodoxia Românească a fost pilonul de bază care a susținut cultura românească, pentru că în preajma Bisericii au apărut primele școli, s-au tipărit primele cărți în limba română, s-au constituit primele ateliere de sculptură și pictură și au fost înființate primele facultăți și universități - totuși în perioada comunistă Biserica și spiritualitatea acestui popor a fost marginalizată și denigrată, fiind considerată ca un factor retrograd a culturii și a omului și ca ceva ce nu mai corespunde vremurilor actuale.

Analizând publicațiile literare precum și situația actuală a învățământului românesc observăm că se află într-o stare deplorabilă în urma celor 45 de ani de ateism în care Hristos a fost alungat din școlile românești, încercându-se ca slava lui Hristos să fie eclipsată cu un "limbaj de lemn" care n-a corespuns niciodată cu forma de exprimare și de definire a culturii românești.

De aceea astăzi mai mult ca oricând se simte nevoia ca scrisul românesc și cultura românească să fie evanghelizată din nou, pentru ca să revină la forma în care au fost cultivate și păstrate de acest popor.

În ținutul Banatului spiritualitatea ortodoxă a avut influență benefică asupra culturii din această zonă și considerăm că a fost piatra de temelie a învățământului bănățean prin școala de la Morisema.

Astăzi însă Mănăstirea "Izvorul Miron", care are o însemnată apartenență pentru credincioșii bănățeni, datorită faptului că această mănăstire a fost ctitorită de primul patriarh al României Mari, Miron Cristea, militant al unirii în 1918, este o oază a spiritualității monahale ortodoxe, dar și un puternic focar de culturalizare și cultivare a credincioșilor prin scrierile și publicațiile, revistele și broșurile pe care le editează această mănăstire. Conducătorul și duhovnicul mănăstirii "Izvorul Miron" Prea Cuviosul Olivian Bindiu, licențiat în Teologie, cu o bogată activitate duhovnicească și cu frumoase preocupări cărturărești a ținut să fondeze ziarul "VIATA MONAHALĂ" care este singura publicație de acest gen din Patriarhia Română în care sînt prezentate diferite aspecte din viața monahală, îndrumări și sfaturi pilduitoare referitoare la viața monahală, precum și unele cuvinte de învățătură și predici ținute la anumite duminici și sărbători din cursul anului bisericesc.

Tot prin osteneala Prea Cuviosiei Sale, s-a tipărit un SCURT ISTORIC AL MĂNĂȘTIRII

"IZVORUL MIRON" - 38. pag. 31 de ilustrații, care oglindesc: diferite scene din pictura bisericii, chipurile acelora care s-au ostenit aici, nenumerate aspecte din activitatea mănăstirii și anumite momente festive legate de acest așezământ de spiritualitate ortodoxă și cultură românească.

Dar acest istoric este bogat și prin conținut - prin care Protosinghelul Olivian Bindiu reușește să descrie într-un mod minunat grandioarea și splendoarea acestei mănăstiri, care este unicat în ținutul Banatului pentru că are și pictură exterioară, fapt care a îndreptățit pe istoricii mai noi să o numească "Voronțul Bănățean".

Într-un mod minunat este descrisă activitatea monastică din această mănăstire care este legată de nevoia tuturor monahilor care s-au ostenit în aceste părți ale Banatului și este situată și justificată în contextul monahismului creștin din primele secole și al monahismului românesc. Acest scurt istoric culminează cu figura impenetrabilă și grandioasă a primului patriarh al României ctitorul acestei mănăstiri - Dr. Ilie Miron Cristea.

Un alt dar duhovnicesc pe care părintele Olivian Bindiu l-a închinat credincioșilor bănățeni a fost CARTE DE RUGĂCIUNI apărută în anul 1990, avînd 167 pag., care are menirea să fie "balsam de mîngîiere" tuturor celor ce și pun nădejdea în Dumnezeu potrivit Sfintei Scripturi care zice: mai tînar am fost și am îmbătrînit și u-am văzut pe cel drept părăsit nici seminția lui cerînd pîine. (Ps. 36/15).

Cartea are un conținut bogat și variat cuprinzînd rugăciunile ce se rostesc la anumite momente ale zilei liturgice precum și rugăciuni pentru diferite trebuințe ale credincioșilor. Alături de rugăciuni sînt inserate și cîteva temeuri ale învățaturii ortodoxe bazate fiind pe Sf. Scriptură și Sf. Tradiție precum și pe învățăturile Bisericii ortodoxe. La aceste cuvinte de învățătură se adaugă și cele două scrieri binecunoscute și foarte răspîndite în rîndul credincioșilor (Visul Maicii Domnului și Epistolia Domnului Hristos) care au menirea să arate dragostea și cinstirea care au adus-o credincioșii bănățeni Fecioarei Maria și Domnului nostru Iisus Hristos.

Părintele Olivian ca un bun filcutor al Sf. Scripturi și ca un neobosit ctitor al evangheliilor a ținut să împărtășească credincioșilor bănățeni, cuvîntul viu și lucrător al Evangheliei relatînd, tîlmăcind și interpretînd, textele sacre care se referă la Patimile lui Iisus în lucrarea "VESTIREA CEA DIN URMA A PATIMILOR DOMNULUI". Lucrarea a apărut în anul 1990, are 135 pag. și se impune în atenția cititorilor prin marele eveniment al răstîgnirii Mîntuitorului Hristos care a culminat cu moartea sa pe cruce și care reprezintă eliberarea omului din

robia păcatului și a morții, scoaterea sa din egoism și deschiderea omului spre Dumnezeu și semenii. Stilul viu și curgător, expunerea coerentă a evenimentelor legate de Răstîgnirea Domnului împreună cu titlul acestei lucrări atrag atenția cititorului că și suferința face parte din viața oricărui credincios și că mîntuirea se realizează numai prin "jertfa lui Hristos" care se frînge pînă la sfîrșitul veacurilor sub chipul pîinii și a vinului spre iertarea păcatelor.

O altă lucrare scrisă de Protosinghelul Olivian Bindiu este și "LUMINĂ SPRE DESCOPIRIEA NEAMURILOR", apărută în 1990, editată de Mănăstirea "Izvorul Miron"; are 240 pag., lucrare care scoate în evidență rolul misionar al slujitorilor bisericești în răspîndirea cuvîntului lui Dumnezeu și funcția edificatoare a Evangheliei lui Hristos în procesul de mîntuire al credincioșilor. Cartea se remarcă prin conținutul variat al temelor prezentate precum și prin sublimitatea învățăturilor ortodoxe care sînt înfățișate în conformitate cu Tradiția vie a Bisericii și cu viața liturgică a spiritualității

noastre.

În acest sens teme de mare anvergură teologică ca: "Omul nou", "Omul în Hristos", "Viața în Hristos", "Credința în Înviere", arată că această lucrare abordează învățături de o mare profunzime teologică, care au fost întotdeauna specifice ortodoxiei. Ceea ce impresionează în mod deosebit din conținutul acestei lucrări este misiunea Bisericii ca împărăție a lui Dumnezeu: în viața credincioșilor, a familiei și în rîndul societății - misiune ce se bazează, pe slujire, dragoste, dăruire, abnegație și jertfă creștinească pentru cinstirea lui Dumnezeu și ajutorarea semenilor noștri.

"MERINDE PENTRU SUFLET" - este o lucrare aparte datorită faptului că prezintă un grupaj de scrieri de teologie pastorală - misionare - liturgice și de drept care sînt destinate îndeosebi acelora care se hrănesc cu "hrană tare".

Cartea a apărut în anul 1991, are 266 pag. și cuprinde 3 părți: una de scrieri de teologie pastorală - misionară, a doua în care sînt prezentate cîteva studii cu caracter liturgic și a treia tratează probleme de drept bisericesc și canonic.

Această lucrare se remarcă îndeosebi prin activitatea problemelor pe care le abordează, probleme care impresionează în mod deosebit nu numai pe teologi ci și pe credincioși pentru că sînt prezentate într-un mod clar, limpede și rezumativ, învățături destul de delicate ale teologiei ortodoxe (Sf. Liturghie, Sf. Botez, Sf. Împărtășanie, unitatea dintre oameni prin cultul divin etc.), la care se alătură și unele teme cu caracter etnologic și folcloric. Prin

bogația și profunzimea conținutului, prin activitatea temelor prin modul cum sînt abordate și prin rigorismul științific al lucrării, cartea "Merinde pentru suflet" se impune în teologia contemporană bănățeană și română în general ca una dintre cele mai reușite cărți de teologie pastorală și liturgică.

Recent a fost publicată de Prea Cuviosul Olivian Bindiu cartea de predici intitulată "DE LA CUVÎNT LA FAPTĂ", anul 1991 - editată de Mănăstirea "Izvorul Miron", ce are 396 pag. Lucrarea se impune în atenția cititorilor prin predica tematică care este legată de evangheliile duminicilor din cursul anului bisericesc precum și prin panegiricele ținute la sărbătorile sfințelor și la praznicele împărătești.

Însuși titlul acestei cărți vădește intenția părintelui Olivian Bindiu de a arăta credincioșilor că întotdeauna cuvîntul lui Hristos a fost legat de faptă și că toate cuvintele lui Hristos s-au împlinit prin fapte, subliniind că predica lui Hristos a fost convingătoare deoarece cuvîntul lui Hristos a fost tradus în faptă.

De asemenea părintele Olivian atrage atenția credincioșilor că oamenii sec. XX au făcut ca între cuvîntul lui Dumnezeu și faptele lor să existe o prăpastie mai mare, o obișnuință mare provocată de păcat și de păcate, fapt pentru care ne îndemnăm să fim "pămînt bun," să avem sufletele bune curate și larg deschise pentru ca cuvîntul lui Hristos care este viu și lucrător să dea neconținut roada înșutită și îmbelșugată.

Seninalăm cititorilor că Protosinghelul Olivian Bindiu are în curs de apariție 2 lucrări: "ORTODOXIA NOASTRĂ ROMÂNEASCĂ" în care ne prezintă valoarea inestimabilă a Tezaurului ortodox și rolul ortodoxiei în viața românilor și a credincioșilor, precum și necesitatea ortodoxiei, astăzi la români și în lume în general. A doua lucrare este o colecție de meditații intitulată "SFATURI EVANGHELICE" care nu au o sferă îngustă pentru faptul că se referă nu numai la monahi ci la toți credincioșii bisericii datorită faptului că spiritualitatea ortodoxă este unică și unitară (nu există o spiritualitate pentru monahi și una pentru credincioși) formată și definită de Sfinții Apostoli, Sfinții Părinți și marii nevoiitori.

Părintele Olivian face mari eforturi și crede că prin ajutorul bunului Dumnezeu și al credincioșilor precum și cu ajutorul unor dascăli de teologie și a unor buni traducători, va tipări un număr însemnat de cărți din colecția de scrieri "ASCETICĂ ȘI MISTICĂ" (teologi greci, părinți atoniți teologi și filozofi ruși).

Toate aceste eforturi conjugate cu dragostea Protosinghelului Olivian Bindiu pentru a oferi credincioșilor hrană pentru suflet, alături de contribuția remarcabilă pe care a adus-o monahismului românesc și bănățean, la păstrarea și propășirea ortodoxiei și a românismului pe aceste meleaguri, situează Mănăstirea "Izvorul Miron", ca o puternică vatră și izvor de spiritualitate și cultură. Iar pe conducătorul acestui sfînt așezământ ni-l prezintă ca un vrednic monah al spiritualității ortodoxe care împletește și îngemănează neîncetat rugăciunea cu cartea și lectura.

CORNEL NÂNDREANUL

ROMÂNIA

CBĂNĂȚEANĂ

DIRECTOR ONORIFIC PROF. DR. JOSIF CONSTANTIN DRĂGAN

NR. 803 ♦ SÎMBĂȚĂ 17 OCTOMBRIE 1992 ♦ 16 PAGINI ♦ 15 LEI

Să nu căutăm cinstea oamenilor și nici mărirea deșartă a lumii

Seriam, nu de mult, că la Mănăstirea "Izvorul Miron" din Românești arde un cuget ațt pentru luminarea oamenilor întru Hristos, cît și pentru călăuzirea lor pe drumul adevărului și credinței. Mă refeream la protosingelul Olivian Bindiu, neostenit păstor de suflete întru credința strămoșească, iubitor de neam și țară, neîmpăcat muștrător al celor ce au acceptat arginții vînzării și pe căi ocolite sau directe tulbură cugetele oamenilor, îndeamnă, din păcate unii chiar ascunzîndu-se sub veșmîntul proeșesc, la tulburarea inimilor și îndepărtarea de credința strămoșească. Necunoscînd decît parțial faptele omenești ale protosingelului Olivian Bindiu, voi adăsta mai mult asupra unor lucrări, cu ațt mai plăcută lui Dumnezeu, cu cît ea se adresează celor de astăzi, dar și celor de mîine, știindu-se că "verba volant, scripta manet". Printre titlurile semnate de Olivian Bindiu și apărute în excepționale condiții grafice, semnalăm **Lumină spre descompunerea neamurilor** (predică), **De la cuvînt la faptă** (predică), **Merinde pentru suflet** (scrieri de teologie pastoral-misionare), **Vestirea cea din urmă a patimilor Domnului** și altele. Intruchipînd frumoasele calități ale păstorului de suflete, Olivian Bindiu cheamă la urmarea poruncilor divine, la voia lui Dumnezeu, fără ca aceasta să presupună o claustrare într-un turn al purificării: "Omul în Hristos, afirmă O. Bindiu, este în cel mai bun înțeles al cuvîntului om, prin faptul că trăiește într-o lume adevărată, nu într-o închipuită cetate a sfințeniei". Într-o lume frămîntată ca a noastră, în care patimile sînt dezlănțuite, iar ura domină ființa umană, O. Bindiu îndeamnă la iubire: "Să iubim pe cei apropiați nouă, pe prietenii noștri dragi, pe semenii noștri. Să nu căutăm niciodată cinstea (în sensul laudelor, osanalelor deșarte, n.n.) oamenilor și nici mărirea deșartă a lumii". Concepute să îndrepte cugetele, să arunce sămînța cea bună în sufletele credincioșilor, predicile protosingelului O. Bindiu apelează la pilde din Biblie, dar și la întîmplări din viața cea de toate zilele. Stilul acestor cărți, viu colorat, dovedesc nu doar tăria credinței autorului lor, ci și frumoase calități scriitoricești.

ION MARIN ALMĂJAN